

A toť jest to slovo víry, kteréž kážeme.
Římanům 10:8

Právě máte v rukou další číslo netradičního, slovem, duchem a mocí nabitého, internetového časopisu, na jehož tvorbě se můžete podílet i vy.

Vaše příspěvky, podněty a návrhy uvítáme.

Pokud máte zájem o spolupráci nebo byste chtěli přispět článkem, svědectvím či povzbuzením, kontaktujte nás.

Bůh v našem národě mocně jedná a účelem tohoto časopisu je, aby křesťané byli povzbuzeni ať jsou kdekoli.

Přinášíme slova plná víry, povzbuzení a potěšení!

Jsme zde proto, aby se víra šířila, rostla a měnila český národ.

Jsme zde proto, aby byl český národ spasený!

Existuje jen jediná cesta ke spasení a tou je víra v Ježíše Krista, v Jeho ukřižování a zmrtvýchvstání!

Je to víra jednající skrze lásku, která přináší radost, svobodu, pokoj, vítězství a zdraví.

slovoviry@seznam.cz

vydalo: Biblické Centrum Víry o.s.

Členové redakce : Kukla Vítězslav
Kuklová Iveta

Jazyková korektura: Bc. Petřinová Pavlína
Hana Petřinová

Slovo víry

Přinášej úrodu, nedělej si starosti!

Milí čtenáři, právě na začátek roku mám velkou touhu se zabývat jednou věcí, kterou opravdu můžeme změnit.

V Písmu je příběh, kdy Ježíš ukazuje, co dokáže Slovo, které do nás bylo zaseto, udušit a tak jej učinit neplodným, přestože samo o sobě má ohromnou moc.

Matouš 13:22 Ale starosti (rozptýlení od něčeho k něčemu) tohoto světa a oklamání zboží, a jiné žádosti zlé k tomu přistupující, dusí Slovo, takže bez užitku bývá.

Věřím, že to není náhoda, když Bůh ukazuje, že starosti dusí Jeho Slovo.

Ve výkladových slovnících se slovo použité pro starosti definuje jako rozptýlení od něčeho k něčemu. Když se zamyslíme nad podobenstvím, které vyprávěl Ježíš, vidíme, že zde dochází ke změně pozornosti od Božího Slova ke starostem, k věcem, které jsou ve světě.

Jde o věci naší potřeby a také o touhy po dalších věcech. Právě tyto myšlenky nás dokáží pohltnout a udusit tak Slovo, které jediné má moc změnit naši situaci. Tak dochází k uzavření kruhu. Tím, že se zabýváme starostmi, dusíme Slovo a řešení nepřichází. Což je jedním z důvodů, proč tolik věřících nežije radostným a pohodovým způsobem života.

Další místo, kde Ježíš mluví o starostech je v Matouši 6. kapitole. I zde varuje před starostmi a dokonce říká, abychom si je nedělali. Zároveň zde ukazuje, jak starosti působí v naší mysli.

Matouš 6:31 *Nemějte tedy starosti (starosti a úzkosti) (vůbec nemyslete takto). Neříkejte: 'Co budeme jíst? Co budeme pít? Co si oblečeme?'*

Rozšířené překlady uvádějí starosti a úzkosti. Také je zde ukázáno jak nemáme myslet. Nemáme vůbec přemýšlet způsobem, kterým pak mluvíme: „Co budeme jíst?“

I v tomto případě je věřící uvězněn okolnostmi a není schopen vidět Boží moc a dobrotu. Tak jsou věřící okrádáni o pokojný život, který přinesl Ježíš každému. Tento život je pro každého, kdo uvěří. Je to jediná podmínka. Uvěřit, že Bůh vidí naši situaci a již připravil řešení, a tak není důvod si dělat starosti, není důvod se trápit a negativně přemýšlet a mluvit.

Ve své podstatě Ježíš vyučoval, že máme Jeho Slovo přijmout a ono ponese úrodu. Nemáme mu bránit v růstu, nemáme jej dusit, nemáme jej omezovat, ale žít naše životy v pokoji a víře s tím, že víme, že On se stará a my již nemusíme.

Chci na začátku tohoto roku každého povzbudit, aby si nedělal starosti. Je to zbytečné a zajisté to nikomu nepomůže. Naopak, starosti dusí Slovo, ale my všichni chceme vidět jak se Jeho Slovo naplňuje v našich životech.

Pojďme prožít rok bez starostí. Pojďme žít bezstarostný život!

Je to život, který nám budou všichni závidět
a my jej můžeme žít díky Ježíši Kristu!

N
e
z
a
s
l
o
u
ž
e
n
á

p
ř
í
z
e
ň

Římanům 5:17 *Jestliže kvůli provinění jednoho člověka (selhání, porušení zákona) smrt vládla skrze toho jednoho, zajisté mnohem více, ti kteří přijímají [Boží] přetékanou milost (nezaslouženou přízeň) a dar spravedlnosti [správné postavení před Bohem] budou vládnout jako králové v životě skrze Toho jednoho, Ježíše Krista (Mesiáše, Toho pomazaného) - AMP*

Pokud chceme kralovat ve svém životě, je zapotřebí, abychom přijímali tyto dvě věci:

Boží milost, která přetéká a nemůžeme si ji ničím zasloužit, a dar spravedlnosti, což znamená správné postavení před Bohem.

Dnes bych se chtěla zaměřit na nezaslouženou přízeň, kterou u Boha máme. Máme u Boha „protekcí“ a vůbec nic jsme pro to nemuseli udělat. Není to báječné?

Pro člověka je přirozené, že když něco dostane, musí to zase nějak oplatit. Ale takhle to u Boha nefunguje. Bůh už nám všechno požehnání daroval v Kristu Ježíši a je na nás, jestli tento dar přijmeme a budeme si jej užívat, aniž bychom se snažili to Bohu oplatit.

Opakem tohoto nezaslouženého daru je spoléhání se na sebe sama, na svou spravedlnost.

Když jsem uvěřila v Ježíše, byla jsem z Něj nadšená a můj život dostal šťávu. Pak jsem ale zjistila, že můj život nějak drhne, že už to není, jako dřív. Ukázalo se, že jsem plná zákonictví a farizejství.

Jací jsou farizeové? Jsou samospravedliví, přísní, zákoníčtí, nudní, nemají zájem o druhé, nemají rádi humor, kritičtí, odsuzující. Prostě si neužívají života, za což Ježíš zemřel (Jan 10:10).

Podíváme se do Božího Slova, co farizeové dělají.

Matouš 15:12 *Tedy přistoupili učedníci Jeho (Ježíše), řekli Mu: „Víš-li, že farizeové, když slyšeli tu řeč, zhoršili se?“*

Farizeové se pohoršili nad tím, co Ježíš kázal. A co jim na to odpověděl?
v.14 ... „nevšímejte si jich“...

Ježíši to bylo jedno, On nepotřeboval utvrzení od farizeů, že to, co káže nebo dělá, je správné. On si byl jistý tím, kým je a věděl, co dělá.

Dalším znakem farizejství a zákonictví je, že nemají zájem o druhé. Krásným příkladem je příběh „O milosrdném Samařanovi“.

Lukáš 10:25-33 *A aj, jeden zákoník vstal, pokoušeje Ho, a řka: „Mistře, co čině, život věčný dědičně obdržím?“*

Všimněme si, že zákoník pokoušel Ježíše. Nechtěl slyšet něco moudrého, on Ho chtěl nachytat. Ale Ježíš se nedal.

26 *A On řekl k němu: „V Zákoně co jest psáno? Kterak čteš?“ A on odpověděl: „Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vsí duše své, a ze vsí síly své, i ze vsí mysli své, a bližního svého jako sebe samého.“ I řekl mu Ježíš: „Právě jsi odpověděl. To čin, a živ budeš.“*

On pak chtěje se sám ospravedlniti, dí Ježíšovi: „A kdo jest můj bližní?“

Všimněme si, že zákoník se chtěl sám ospravedlnit, nepotřeboval Boží spravedlnost.

30 I odpověděv Ježíš, řekl: „Člověk jeden šel z Jeruzaléma do Jericho, i upadl mezi lotry. Kteří oloupili jej, zranili a nechali ho tam ležet polomrtvého. I přihodilo se, že kněz jeden šel tou cestou, uzřel jej a pominul. Též i Levíta až k tomu místu přišel, uzřel jej a pominul. Samařan pak jeden, cestou se bera, přišel až k němu, a uzřev jej, milosrdenstvím hnul jest.“

Zákoníci a farizeové si ani nevšimli polomrtvého člověka, až Samařan byl pohnut soucitem.

Dalším příkladem, jak se chová člověk, který žije pod zákonem je bratr marnotratného syna.

Lukáš 15:25-31 *Byl pak syn jeho starší na poli. A šel, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. I povolal jednoho ze služebníků svých, otázal se ho, co by to bylo. A on řekl jemu: „Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal.“ **I rozhněval se on, a nechtěl tam vjíti.** Otec pak jeho vyšel a prosil ho. A on odpověděl, řekl otci: „Aj, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem příkázání tvého nepřestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych také s přáteli svými vesel pobyl. Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu tele tučné.“ A on řekl mu: „Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všechny věci mé jsou tvé.“*

Náboženství nás o všechno okrade. Bůh říká: „Ty si můžeš vzít všechno, co chceš. Co je mé, je i tvé.“ My si mnohdy myslíme, že si věci musíme od Boha zasloužit. Když přijde někdo, kdo je krátce znovuzrozený a nic pro to, aby přijal od Boha jakékoliv požehnání neudělá a přesto mu Bůh žehná na každém kroku, zdá se nám to nespravedlivé a cítíme se ukřivdění. Nechováme se stejně, jako bratr marnotratného syna?

Jan 15:5 *Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve Mně, a Já v něm, ten nese ovoce mnohé; nebo **beze Mne nic nemůžete učiniti.***

Ježíš přišel, aby nás vysvobodil, ne, aby nás svázal zákonem. Jestliže chceme kralovat v životě, přijímejme ten nezasloužený dar s vděčností, protože za něj bylo draze zapláceno.

Bez příměsí

Jestliže však z milosti, pak již ne ze skutků, jinak by milost již nebyla milostí. Jestliže však ze skutků, pak již to není milost, jinak skutek již není skutek. (Římanům 11:6)

W Bibli můžeme občas narazit na místa, která se nám zdají těžko pochopitelná či nejasná. Výše zmíněný verš však k nim nepatří. Je nad slunce jasné, že skutky zákona a milost jsou neslučitelné.

Neexistuje žádná zdravá rovnováha mezi zákonem a milostí. Mnozí řeknou, „ano, Boží milost je dobrá, ale potřebujeme zákon na to, abychom věděli, jak žít.“ Pojďme se podívat, co o tom říká Bůh:

„Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, a milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.“ (Jan 1:17)

Wšimněme si, že pravda je na straně milosti, ne zákona. Žít v pravdě znamená žít v Kristu, žít z Jeho síly a milosti.

Na druhou stranu je zákon tím, z čeho čerpá hřích svoji sílu. (1. Korintským 15:56) Apoštol Pavel řekl: „*Já jsem kdysi žil bez Zákona; když však přišlo přikázání, hřích ožil.*“ (Římanům 7:9)

Pod Novou smlouvou je to právě milost, která nás vyučuje, jak žít: „Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem a vychovává nás, abychom se odřekli bezbožnosti a světských žádostí a rozvážně spravedlivě a zbožně žili v tomto věku.“ (Titovi 2:11-12)

Nakonec se podívejme na to, co řekl Ježíš církvi v Laodikei: „Znám tvé skutky; a nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený nebo horký! [jako občerstvující voda; jako léčivé prameny]. Takto však, že jsi vlažný, a nejsi studený ani horký, vyvrhnut tě ze svých úst.“ (Zjevení 3:15-16)

Ježíš by byl raději, kdyby tato církev přijala naplno vroucnost a teplo milosti nebo naplno chladnost zákona. V době, kdy byla tato pasáž napsána se navíc vlažná voda používala jako dávidlo. Pokud smícháme zákon a milost, získáme směs, která tělo Kristovo dusí.

Ježíš nám přišel nabídnout způsob života, ve kterém vše, co potřebujeme, můžeme přijmout od Něj. Ať už je to zdraví, zaopatření, proměna charakteru nebo služba druhým lidem, On nám nabízí svoje zaopatření:

Jestliže proviněním jednoho člověka smrt vládla skrze toho jednoho, tím spíše ti, kteří přijímají hojnost milosti a dar spravedlnosti, budou vládnout v životě skrze toho jednoho, Ježíše Krista. (Římanům 5:17)

Lenka Bicanová

ZAPOMÍNÁM NA TO, CO JE ZA MNOU!

„Jen to mohu říct: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, jíž je Boží povolání v Kristu Ježíši.“ (Filipským 3:13-14)

Právě nedávno nám začal nový rok. Den se překulil a s ním začal i nádherný rok 2013. Věřím, že tento rok bude rokem plným Božích zázraků a zásahů. Spousta lidí se však stále ohlíží za sebe. Ohlíží se na věci, které se staly v minulém roce a v roce předtím a ještě předtím.

Čas od času se ohlížíme na nějaké rány, modřiny a bolesti, které se nám staly. Může jít o vnitřní zranění a bolesti, které nám mohl způsobit kdokoli, i někdo nám velmi blízký. Říkáme si: „Časem se to zahojí. Čas všechno spraví.“ Ne čas, ale BŮH!!! Všechno předlož se smělostí a s důvěrou před Boží trůn. Řekni: „Ježíši, tohle všechno Ti předkládám. Nehodlám se tím již nikdy více zabývat, nechci se tím trápit a myslet na to.“ Když to svěříš do Božích rukou, ucítíš neskutečný pokoj v srdci. Nezůstávej v minulosti, protože se ti může stát, že tyto rány a bolesti se pro tebe stanou reálnějšími než zaslíbení, která ti Bůh předložil.

Není čas na to zabývat se jakýmikoliv věcmi z minulosti. Je čas nově povstat a jít naplnit Boží plán. Máš před sebou zcela nový rok, rozhodni se žít ho naplno s Ním. Neohlížej se a užívej si. Upři svůj zrak na Něj a na budoucnost, kterou pro tebe Ježíš má.

Iveta Tomášková

S JEŽÍŠEM JE

ŽIVOT

LEHKÝ!

Často jsem slyšel, že život s Bohem není lehký. Pokud budu chtít žít s Ježíšem opravdově, pak se můj život zkomplikuje. To je prý, ale cena za život s Bohem, který opravdu něco znamená.

S takovým přesvědčením jsem žil dlouho dobu a pravdou je, že mi život křesťana připadal těžší, než život „pohanů“. Oni si nelámou hlavu s hříchy ani s tím, zda naplní Boží vůli. Nepřemýšlí nad tím, zda dělají vše správně a uspokojují tak Boží nároky na jejich životy.

Když jsem později slyšel kázat o skvělém životě v radosti a pokoji, nemohl jsem tomu uvěřit. Začal jsem porovnávat jednotlivá kázání s Božím Slovem a překvapení na sebe nedalo dlouho čekat.

Můj život byl pravým opakem toho, co vyučoval Ježíš.

Zde uvádím dvě místa, která změnila můj pohled na život křesťana a věřím, že mají moc změnit každého, kdo o to bude stát.

Matouš 11:27-30 Všecky věci dány jsou mi od Otce mého, a žádný nezná Syna, jedině Otec, ani Otce kdo zná, jedině Syn, a komu by chtěl Syn zjevit. Pojdte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na sebe, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším vašim. Jho mé zajisté je rozkošné, a břímě mé lehké.

Jan 10:10 ... *Já (Ježíš) jsem přišel, aby měly život v hojnosti a užívali si jej.*

Život křesťana si máme užívat, nikoli jej přetrpět a protrpět.

Návod, jak na to, je jednoduchý (jak jinak).

Kdo je unavený, obtížený a vyčerpaný má přijít k Ježíši. Tam nalezne odpočinutí. Nikoli další úkoly, nároky a povinnosti, ale nalezne život v odpočinutí. Tím, to ale nekončí. Ježíš mluví o jhu, o práci, ale Jeho jho, tedy práce, kterou pro nás má, není těžká. Břemeno netíží a jho je lehké. Jde tedy o to nést JEN Jeho jho. Nikoli to, co na nás rádi navrší druzí lidé, náboženství a ďábel, ale JEN to, co pro nás má On. Někdy si nandáme sami něco, co po nás Bůh nikdy nechtěl a pak nechápeme, proč je život tak těžký. Řešení je opět stejné, zpět k Ježíši odpočinout a nést JEN Jeho jho, které není těžké.

Když se dívám na můj život, tak čtu Písmo, modlím se, káži Evangelium, pomáhám druhým lidem, jsem manželem, otcem, pastorem, synem, bratrem, dobrým sousedem, příkladným kolegou. No, není toho málo, ale rozhodně mohu říci, že si život užívám, protože dělám jen to, k čemu mě vede On, a střežím si, co po mě chtějí druzí a nenakládám si sám nic navíc.

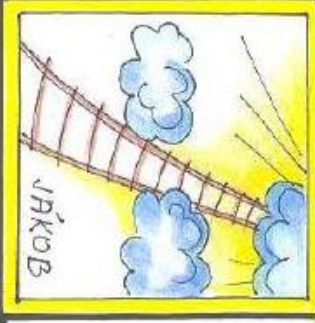
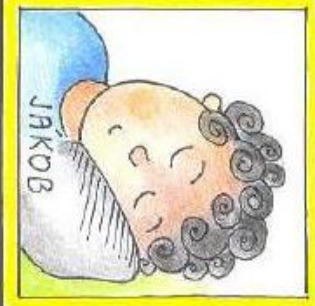
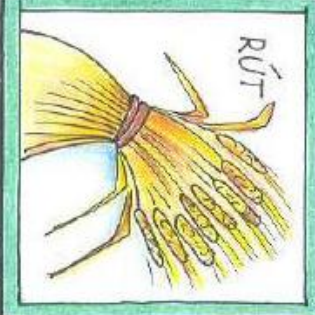
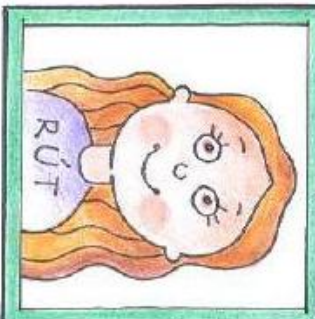
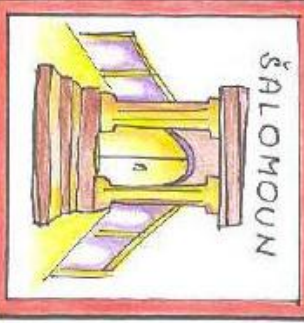
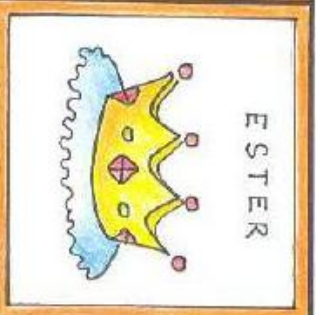
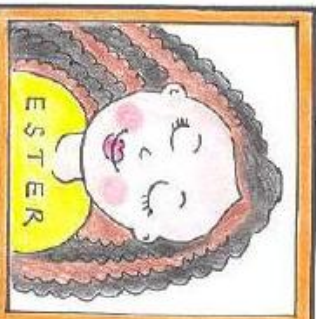
Život s Ježíšem je skvělý. Život s Ním je lehký. Když děláme a žijeme to, co chce On, pak je to On, kdo to činí a nám zbývá Mu důvěřovat a užívat si života.

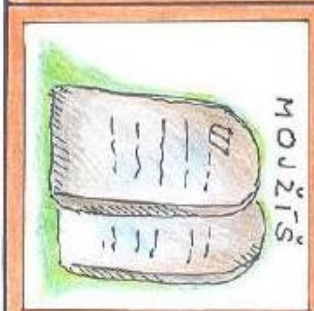
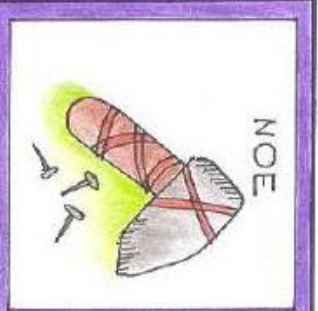
PEXESO

Zahrajte si PEXESO!

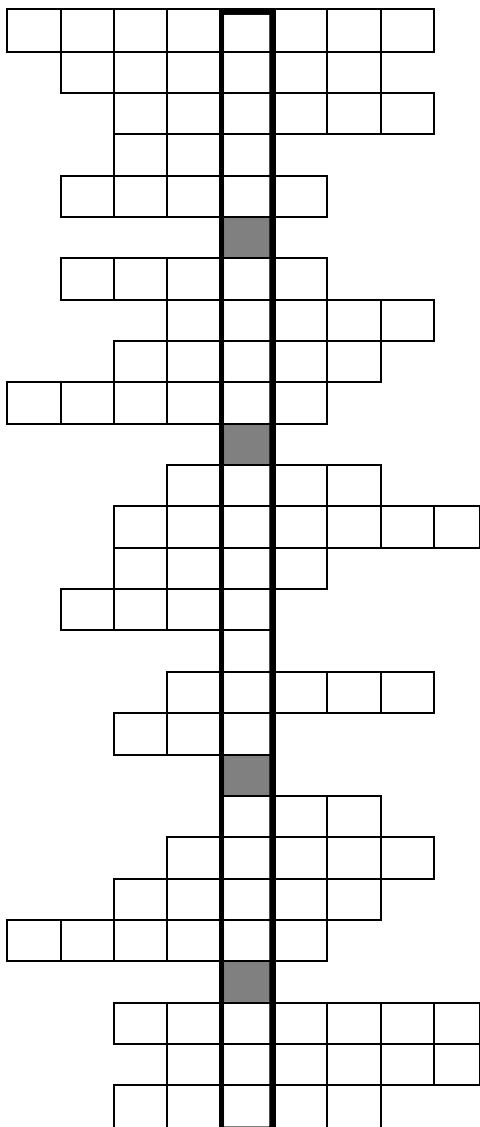
Nejdříve si kartičky v celku podlepte
nejlépe barevným kartonem,
potom rozstříhejte.

Hledejte dvojice obrázků,
které k sobě patří.

TAJENKA

Prorok, syn Helkiášův
Boží ... mě chrání
Vytažen z vody - jméno
Abrahamův bratranec
Pisatel jednoho Evangelia

Na počátku bylo
Chválil Boha ve vězení
Sestra Lazara
Petr mu usekl ucho

Syn Adama
Jeden z dvanácti - titul
Ježíš byl syn ...
Jsme vykoupeni Ježíšovou ...

Záchrana, vysvobození ...
Mé ... je lehké

Saulův otec
Dal mu ... hřiven
... pontský
Ježíš je ... ovcí

Nechal setnout Jana
Řeka, kde křtil Jan
Apoštol - lékař

Tuto tajenku pro vás připravila *Věra Novotná*